

21:e söndagen efter Trefaldighet

Predikan 2025-11-09

Kyrkoherde Sten Rydh, Evangelisk-lutherska kyrkan i Sverige.

Dagens ämne: Trons fäste

Epistel: Ef. 6:10–18, Guds vapenrustning

Evangelium: Joh. 4:46–53, Konungsmannens son

I Guds, Faderns + och Sonens och den Helige Andes, namn. Amen.

Bön. Käre himmelske Fader! Vi tackar dig för att du låtit din Son lida och dö och sedan uppväckt honom på den tredje dagen så att vår tro har ett säkert fäste. Amen

Predikotext 2:a årg.: Matt. 16:1–4. Tidernas tecken

1 Fariseerna och saddukeerna kom fram och ville pröva Jesus och bad honom visa dem ett tecken från himlen.

2 Men han svarade dem: 'På kvällen säger ni: 'Det blir vackert väder, för himlen är röd.'

3 Och på morgonen: 'I dag blir det oväder, för himlen är röd och mulen.'

Himlens utseende förstår ni att tyda, men tidernas tecken kan ni inte tyda.

4 Ett ont och trolöst släkte söker ett tecken, men det ska inte få något annat tecken än Jonas tecken." Och han lämnade dem och gick sin väg.

Denna dag har som rubrik i vår evangeliebok "Trons fäste". I episteltextern talar Paulus om Guds vapenrustning. Vi är omgivna av vår fiende djävulen, som hela tiden vill anfälla oss med sina brinnande pilar. Men vi ska då ta trons sköld som kan utsläcka alla djävulens brinnande pilar. Tron på Kristus är den enda sköld som verkligen kan skydda oss. Därför skall vi varje morgon när vi ber vår morgonbön be Gud att bevara oss genom denna trons sköld.

I evangeliet hörde vi om kungens tjänare som hade en son som låg sjuk och var nära döden. Han gick då till Jesus och bad att Jesus skulle komma och bota hans son. Mannen trodde alltså på Kristus och var övertygad om att Jesus kunde bota hans son. Men Jesus gav honom ett hårt svar: "Om ni inte ser tecken och under, så tror ni inte" (Joh. 4:48). Men detta sa Jesus för att pröva mannen. Mannen ropade då i sin nöd: "Herre, kom ner, innan mitt barn dör!" Så gör den rätta tron. Även när det verkar som om Jesus avvisar oss håller tron fast vid honom. Mannen fick då också uppleva att Jesus på ett underbart sätt förbarmade sig över honom. Jesus sade: "*Gå! Din son får leva!*" Jesus gav honom ett ord att hålla fast vid. Då visade det sig också att mannen trodde på det ordet. Han gick genast iväg hem igen, i tron på Jesu ord. Så fick han också uppleva att det verkligen var Jesus som botat sonen. När han dagen efter vid hemkomsten frågade om klockslaget då sonen blev frisk fick han veta att det hade skett just vid den tidpunkt då Jesus hade sagt: Gå! Din son får leva! Och det står att mannen kom till tro med hela sin familj.

Så var trons fäste för mannen det ord som Jesus hade uttalat. Tecken och under kan i sig inte frälsa oss. Även fariséerna och de skriftlärde såg och hörde om många under som Jesus gjorde. Men de trodde inte på honom. Det är därför Jesus i vår predikotext säger: "*Ett ont och trolöst släkte söker ett tecken, men det ska inte få något annat tecken än Jonas tecken*" (Matt. 16:4). *Jonas tecken* innebar att Jona var tre dagar och tre nätter i

den stora fiskens buk. Normalt sett skulle han ha dött av att bli slukad av en stor fisk. Tre dygn är också en väldigt lång tid, instängd i en fiskmage utan möjlighet att andas! Men Gud gjorde ett stort under och den stora fisken spottade ut Jona på tredje dagen. Vi förstår att detta var en förebild till Kristi död och uppståndelse. Ja, han säger uttryckligen att det är så: *”För liksom Jona var i den stora fiskens buk i tre dagar och tre nätter, så ska Människosonen vara i jordens inre i tre dagar och tre nätter”* (Matt. 12:40).

De skriftlärde kände givetvis väl till berättelsen om hur profeten Jona hade fått uppdraget att predika omvändelse i den stora staden Nineve. Men Jona flydde bort från Guds uppdrag. Han visste att det kostade på att predika mot synden och fördärvet och han vill fly bort från sin kallelse och sitt ämbete. Samma sak vill locka bort dagens präster från deras uppgift att strängt förkunna Guds lag över synden. När det verkligen gör det får de möta motstånd och kanske också förföljelse. Ju trognare de förkunnar Guds ord rent och klart, desto mer rasar djävulen. Det är därför en stor frestelse för varje präst att hellre förkunna vad folk vill höra, än att troget predika Guds ord utan att lägga till och utan att dra ifrån. När en trogen förkunnare predikar om syndens allvar och Guds vrede blir människor förargade. Skulle de av Gud anses lika dåliga som uppenbara tjuvar och mördare? Och när prästen förkunnar om nåden i Kristus, om det offer som gäller för hela världens synd – ja då vill man inte heller lyssna utan säger att det är orimligt. Istället vill man som fariséerna och de skriftlärde uppleva märkliga under och tecken. När kyrkan har framgång och blir en politisk faktor i samhället – ja, då är man nöjd. Nu äntligen förkunnar kyrkan det som alla tycker är bra! Kyrkan själv suddar ut alla gränser och säger att Guds kärlek är sådan att den tillåter allting. Men de präster som lugnt och allvarligt hävdar att allt Guds ord är sant och nödvändigt, de blir utfrusna och isolerade och till och med dragna inför världslig domstol såsom det t.ex. nyligen har skett i Finland.

Jesus själv fick pröva på detta mer än någon annan. Ju mer han lät sin sanna kärlek visa sig, desto mer blev han föraktad och smäddad. Ja, till sist ropade den stora hopen: Korsfäst honom! Korsfäst honom! Så blev han straffad som en ogärningsman, precis som profeten Jesaja hade förutsagt när han skrev: *”Han var föraktad och övergiven av människor, en smärtornas man och förtrogen med lidande. Han var som en som man skyler ansiktet för, så föraktad att vi inte respekterade honom”* (Jes. 53:3). Men detta var Guds egen plan. När det såg ut som om Jesus blivit besegrad av djävulen och tillintetgjord kom plötsligt hans stora seger. På tredje dagen uppstod han ur graven! Detta var Jonas tecken. Profeten Jona kunde inte dödas eftersom Gud bevarade honom i tre dagar och nätter i den stora fiskens buk. Detta var förebilden. Men verkligheten var att Jesus dog. Han fick bära hela världens synd och straff för vår skull. Men i uppståndelsen visade det sig att hela världen fick del av hans seger. Han for upp till himmelen i sitt gudomliga Majestät och sitter nu på Faderns högra sida. Så kommer också alla som tror på honom att med honom få regera i evighet i den himmelska saligheten. Amen.

Bön. Lovad vare Gud och välsignad i evighet, som med sitt ord har tröstat, lärt, förmanat och varnat oss. Hans Helige Ande stadfäste ordet i våra hjärtan, att vi inte må vara glömska hörare, utan ordets görare, och så dagligen tillväxa i tro, hopp, kärlek och tålamod intill änden, och bli evigt saliga. Genom Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Amen.